

ENOYMAΣ

ΣΦΗΝΕΡΙΔΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΦΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ.Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Ε. | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 25 Μαΐου 1907 | ΓΡΑΦΕΙΑ: Αρδμος Οίκονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 248

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΨΥΧΑΡΗΣ. Η «Αρχωτη Δσύλα» (συνέχεια).
ΚΟΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. Άπει ύφορων ένδος λόγου γιά το ίδνικό δόσος των νεωτέρων Έλλήνων (συνέχεια).
Ο «Προσκυνητής».

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Οι Έλλαδικοι.
ΠΑΤΑΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ. Μενεζέδες.
ΛΑΒΑΣΑΝΓΑ. Παραμύθια Μνημαγκακαρικά.—Κτητογρή της Ζωντανών.
ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Λίκας Αρβανίτης, Στίνης Περγιαλίτης
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ. Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ — Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΟΙ ΕΛΛΑΔΙΚΟΙ

Είναι μιά φυλή στη γη έπεινω, που λέγεται: Έλληνες οι ζηνθρωποι της; φυλής κύττας λέγονται: Έλληνες. Κι όποι τους; Έλληνες αύτοις βρίσκεται μιά τεχνή που λέγονται: Έλλαδικοί, και ζήνε στη Βασιλείο που λέγεται: Ελλάδα. Ερτείσαν και έπαθαν πολλά οι δυστυχημένοι κύττα: ζηνθρωποι, όλλα τὰ καρύματα τους, όλα είναι: ή γνωστά — έσο δὲ μπαίνει σε λογοφριασμό ή μόνη τους χάληθεια, τὸ χρῆμα που κερδίζουν στὸ έμπόριο ή στὰ γχετιά — και όλα τὰ παθήματα τους μ' ένα λόγο είναι τὸ χατάκωμα στὸ ρεμπελὶ και στὸ βοῦρο. Οι καλοί αύτοι Έλληνες της Ελλάδας, οι Έλλαδικοί, έρτείσαν σὲ μιά κατάντια τέτοια, που σιγαίνεις: και νὰ τὴν στοχαθῆς.

Θελω νὰ προσπαθήσω νὰ δῷ σήμερα πῶς οι Έλληνες, αύτοι που ζήνε στὸ Βασιλείο, παραστράτεσαν και κατάντησαν Έλλαδικοί. Τὸ Κράτος, τὸ Βασιλείο, ή ιλεύθερη Ελλάδα δύνει γιὰ νὰ μποροῦν ιλεύθερα οι Έλληνες νὰ στήσουν έκει τὸ ιργαστήριο που θὰ προτοιμάξει τὴν ένωση της φυλῆς. Ένα Εργαστήριο ήταν νὰ γίνη και έγινε τὸ Κράτος. Άλλα μόλις έγινε τὸ Κράτος οι Έλληνες που καθουνταν στὸ μικρὴ Ελλάδα ἀρχίσαν νὰ ζεγνοῦν γιὰ πιο δυοπό είχε γίνει τὸ Κράτος. Και σιγά σιγά, στὸ μισάλ τους, τὸ Ελληνικὸ Κράτος, τὸ Βασιλείο, ή μικρὴ Ελλάδα, γίνηκε ένα με τὴν Ελληνικὴ φυλή. Γενίκεψαν τὸ νόημα «Κράτος και εἶπαν» κάθε κράτος έχει λαό: δρα και τὸ Ελληνικὸ κράτος έχει Έλληνικὸ λαός. Και ἔπειτα λαός και: έθνος και κούτσος έγιναν σαλάτα στὸ κεράκι τους. Τοὺς γέλασαν οι λέσσες, τοὺς κακόμαρους! Και μονάχα δταν βρίσκουνται Κρητικοί νὰ ἀναστατώνουν τὴν Κρήτη και Βούλγαροι νὰ ξεπατόνουν τὴν Μακεδονία και τὴ Θράκη, ζάνθημασιντανοὶ Έλληνες τοῦ Κράτους πῶς κάποιοι Έλληνες ζούν χώρια ἐκεὶ πέρα ἐξω χερὸ τὴν Ελλάδα, Τουρκομερίτες και γιὰ λίγους καρόν τὸ νόημα «Έθνος» ἔπειρνε πάλι κακοῖα πλατύτερη, πιο φεγγερή και ὄμορφήτερη γιαματωσιά. Μόλις δ-

υας ήσυχαν λιγάκι οἱ Κρητικοί, η κρύβουνταν οἱ Βούλγαροι προτεχτικά γιὰ νὰ γελοῦν τὸν κόσμο καλύτερα, οἱ Έλληνες «οἱ αὐτόχθονες» ἔσβουν πάλι ἀπὸ τὸ νῦν τους καθε Τουρκομερίτη «έπερχοντα», και τὸ «έθνος» μίκρων μίκρων και στένεις ως ποὺ καταντοῦσε πάλι «λαός» και ακράτος.

Όταν οἱ Έλληνες τοῦ Κράτους ξέχασαν τὴν Ελληνικὴ Φυλὴ, λησμόνησαν τὴν ίδια στιγμὴ πώς τὸ Κράτος είναι πρόσκαιρο τὸ πῆραν γιὰ τελειωτικό. Και τότε—τότε συνέβηκε αὐτὸ τὸ τρομερὸ ποὺ θὲ πω,—φαντάστηκαν πῶς θὰ ήταν τὸ κράτος ἂν ήταν τέλεο—κ' έγιναν μονομιᾶς Έλλαδικοί.

Ξιππασμένοι ἀπὸ τὸ Φράγκικο πολιτισμὸ, οἱ καλοὶ μας Έλλαδικοί (και σ' χώτο μοιάζουν και δλους τοὺς όλλους Έλληνες) γύρεψαν νὰ βροῦν τὴν Ταλειότητα στὴν Εύρωπη. Στὴν Εύρωπη είναι: δὲ πολιτισμός, ἐκεὶ λοιπὸν φυτρόνει και κάθε τελειότητα. Οἱ τέλειοι κορσέδες κατασκευάζονται στὸ Παρίσιο τὰ τέλεια κράτη πάλι ἐκεὶ πρέπει νὰ κατασκευάζονται. Εφεραν δείγματα ἀπὸ τὴν Αγγλία, Γαλλία και Γερμανία—κράτη μὲ προκοπή, δχι παιχνίδια, — και διάλεξαν. Θέλεις μῆλον, ἔπαρε, θέλεις κτλ. Και πῆραν μῆλο—σύνταγμα, ἀγγλο-γερμανογαλλικότατο. — Η Αγγλία δὲν είναι κράτος; Και η Ελλάδα δὲν είναι: κράτος; Αρα η Ελλάδα είναι: Αγγλία. Καὶ τὸ χοντροειδίστατο λάθος ξακολούθησε και ἔπαιρε δρόμο και παίρνει ως τώρα τὸν κατήφορο και κανεὶς δὲν μπορεῖ οὔτε καν στοχάζεται νὰ τὸ σταματήσῃ. Ιελιούνται εὐχάριστα οἱ Έλληνες. Εμαθαν πῶς στὴν Αγγλία ὑπάρχει βασιλιάς, πρωθυπουργός, εἰταγγελέας και δήμαρχος, και είδαν πῶς στὴν Ελλάδα ὑπάρχει βασιλιάς, πρωθυπουργός, εἰταγγελέας και δήμαρχος. Και εἶπαν: Τί Αγγλία τι Ελλάδα! Μόνο ποὺ η Αγγλία είναι μεγάλο κράτος και η Ελλάδα είναι: μικρὸ κράτος, όλλα πάντα κράτος είναι: όλλη διαφορὰ δὲν ὑπάρχει: ἀρα η Ελλάδα είναι: ισότιμη μὲ τὴν Αγγλία. Ο, τι γίνεται στὴν Αγγλία ον grand μπορεῖ και πρέπει νὰ γίνη και στὴν Ελλάδα en petit. Βρήκαν τὰ ἔτοιμα, τί νὰ σκοτίζονται νὰ συνθίσουν αὐτοὶ καινούρια πολιτεύματα; Και έχακολουθεῖ δὲ κατήφορος! Αγγλοί, ίσλλοι και Γερμανοί έγραψαν βιβλία ἐπιστημονικά γιὰ τὸ κράτος τους, η καθίνες γιὰ τὸ δίκιο του. Και οἱ Έλληνες λοιπὸν ἐπιστήμονες (;) πῆραν τὰ βιβλία κύττα και τὰ μετέφρασαν στὰ ἑλληνικά και εἶπαν τὰ μεγάλα τοῦτα λόγια, τὴ μεγάλη ἀληθεια, ακύρες και κύριοι, αὐτές γίνεται στὴν Αγγλία. Λοιπὸ . . . αὐτὸ τὸ ίδιο πρέπει νὰ γίνεται και στὴν Ελλάδα».

Και «δ Νομοθέτης» (ποιός είναι πάλι αὐτὸς δ φοβερὸς και ἀπρόσωπος Μπαμπούλας;) κατασύντριψε τὴ φυσικὴ Ελληνικὴ ζωή, τὴν κοινωνική, και μάσκαθιτε τοὺς φευτογαλλογερμανικώτατους δήμους.

«Άλλως τε οἱ λέξη «εδμός» είναι καὶ ἀρχαῖα ἑληνικὴ καὶ τοῦτο κολάκεψε περίσσι τοὺς Έλληνες καὶ γελοχοθηκαν διπλά. *

Καὶ τώρα ἡς δραδιστικές κάπιτσα ἀποτελέσματα τοῦ συνταυτισμοῦ, στὰ κεράκι τῶν Ελλαδικῶν, κράτους καὶ ἔθνους.

Α'.) Τὸ κόλλημα στὸ Σύνταγμα, στοὺς Θεσμοὺς — κόλλημα ποὺ ξεκολλημό δὲν ἔχει. Θρῆνοι, κλέματα καὶ μοιρολόγια γιὰ τοὺς Θεσμούς. Έλλαδικοί Ρωμαντισμοί! — «Δόλια πατρίδα!»

Β'.) Η φαντασία πῶς χάμα σοβαντισθῇ ἢ μπαλωθῇ τὸ Σύνταγμα, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ πάρῃ καλέ τὸ κράτος. Απὸ τὴ φαντασία αὐτὴ βγῆκαν δλοὶ οἱ πολιτικοὶ σύλλογοι ποὺ γύρεψαν τὴν σκαθεώρηση τοῦ συντάγματος. Έλλαδικοί Μεταρουθιμιστές — Μπαλωματήδες!

Γ'.) Η φράση: «Πρώτα νὰ διοικηθοῦμε καλέ έμεις οἱ Έλλαδικοί» και ἔπειτα καταζήσουμε καὶ όλλους νὰ πάρουμε νὰ διοικήσουμε — Βίβλια ἔτοι κάνουν καὶ οἱ «Αγγλοί».

Μὰ ώ βλάκες, η κοινοτόνηρος τεμπέληδες, μήπως είναι η Ελλάδα καμμιὰ Αγγλία ποὺ ζητεῖ φυσιολογικά γιατὶ ἔχει βρῆ πιά τὰ φυσικά της σύνορα, μήπως είναι καμμιὰ Αγγλικὴ φυλὴ ποὺ ἔχει δηλητὴν Αγγλικὴ γῆ γιὰ κέντρο καὶ ξετέλειωση τὸ κράτος της, και ἔπλονται ἔπειτα σ' δλο τὸν κόσμο; Δέ βλέπετε τὴ διαφορὴ; Είσθε τυφλοί λοιπόν; Είναι όληθεια τη Ελλάδα καμμιὰ Αγγλία ποὺ γυρεύειν ἡ ἀπλωθῇ σὲ ζένους τόπους, στὴν Αφρική, στὴν Αμερική, στὴν Αύστραλια; Η τὸ ίναντιο μήπως ἔπρεπε νὰ αἰσθάνεσθε δπως; αἰσθάνουνται μὲροὶ οἱ Πιεμοντέζοι, οἱ Ναπολεόντες και οἱ Βενετσιάνοι προτοῦ ένωθούν και καμμούν τὴν Ιταλία; Ω Έλλαδικοί, τι είσθε ἀπ' δλο, βλάκες, θεότυφλοι η τερπέληδες κατεργαρέοι;

Δ'.) Βίβλια τέτοια σὲν «Τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου», «Συνταγματικὸν δίκαιον» και δλλα που είναι γραμμένα γιὰ νὰ ἀποτρέψουν τὸ μικλὸ τῶν Ελλαδικῶν.

Ε'.) Λέμε στοὺς ἀλύτρωτους Έλληνες, στοὺς Τουρκομερίτες και «έπερχοντας», δμα παραφωνάζουν και μας παρασκοτίζουν, τοὺς λέμε: «Πολεμήστε νὰ ξεσκλαβωθῆτε μονάχοι σας, δπως πολεμήσαμε και μεῖσα (ξεχνοῦν οἱ Έλλαδικοί πῶς στὴν Ιπανάσταση του 1821 ἐπαναστάτησε και η Μακεδονία και δ Πίνδος και τὰ νησιά δλα, και δούλεψαν και αὐτές και πολέμησαν γιὰ νὰ ξεσκλαβωθῆται μικρὴ Ελλάδα. Πρέπει ως τόσο νὰ ποῦμε και τοῦ στραβοῦ τὸ δίκιο. Τώρα οι ἀλύτρωτοι δὲν κάνουν τίποτε, οὔτε αὐτοὶ, γιὰ τὴν ένωση τῆς φυλῆς, και ἀπαντέχουν τοὺς Έλλαδικούς νὰ έρθουν νὰ τοὺς έλευθερώσουν, διχως αὐτοὶ νὰ κουνηθοῦν).